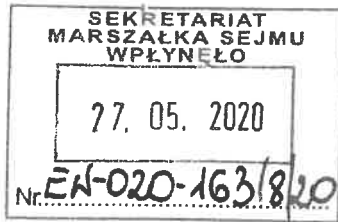

NBP Narodowy Bank Polski

Prezes
Adam Glapiński

Warszawa, dnia maja 2020 r.

DP-IV-MJ-024-222/20

Pani

Elżbieta WITEK

Marszałek Sejmu RP

Szanowna Pani Marszałek

W nawiązaniu do rządowego projektu ustawy o dopłatach do oprocentowania kredytów bankowych udzielanych na zapewnienie płynności finansowej przedsiębiorcom dotkniętym skutkami COVID-19 oraz o zmianie niektórych innych ustaw (druk sejmowy nr 382, dalej również jako „Projekt”), uprzejmie przedstawiam następujące stanowisko Narodowego Banku Polskiego.

1. Zgodnie z art. 2 ust. 1 projektu dopłaty są stosowane do kredytów obrotowych odnawialnych i nieodnawialnych, udzielanych w złotych, w celu zapewnienia płynności finansowej, w szczególności krótkoterminowej i średnioterminowej, utraconej lub zagrożonej utratą w związku z konsekwencjami rozprzestrzenienia się COVID-19. Przyjęty zakres przedmiotowy wymaga korekty legislacyjnej, zgodnie z intencją prawodawcy, dla przykładu wydaje się, że należy skreślić określenia „odnawialny i nieodnawialny” pozostawiając wskazanie, że dopłaty „są stosowane do kredytów obrotowych udzielanych w złotych (...)”, ponieważ zakres ten obejmuje zarówno kredyty odnawialne, jak również nieodnawialne – dodanie tych określeń jest nadmierne. Ponadto wydaje się, że wyrażenie „w szczególności krótkoterminowej i średnioterminowej, utraconej lub zagrożonej utratą w związku z konsekwencjami rozprzestrzenienia się COVID-19” może być rozumiane również w ten sposób, że dopłaty będą stosowane do każdego rodzaju kredytu obrotowego, a nie tylko kredytu obrotowego udzielonego w związku z utraconą lub zagrożoną utratą płynności wynikającą z rozprzestrzenienia się COVID-19.

2. W art. 2 ust. 3 pkt 2 projektu warunek, zgodnie z którym dopłaty stosuje do kredytów udzielonych na podstawie umów kredytu zawartych „przed dniem wejścia w życie ustawy, jeżeli umowy te zostaną dostosowane do warunków określonych w ustawie” wymaga doprecyzowania, tj. w szczególności określenia jakie warunki powinna spełniać umowa kredytu, która została zawarta przed dniem wejścia w życie ustawy.
3. Art. 2 ust. 5 projektu przewidujący, że bankiem w rozumieniu ustawy jest bank krajowy, oddział instytucji kredytowej oraz oddział banku zagranicznego, o których mowa w art. 4 ust. 1 pkt 1, 18 i 20 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2019 r. poz. 2357 oraz z 2020 r. poz. 284, 288 i 321) wymaga ponownej analizy. Zauważamy, że definicja banku w polskim prawodawstwie ma charakter ugruntowany i dla potrzeby jednego aktu prawnego, temu pojęciu nie należy nadawać innego znaczenia. Zaproponowane rozwiązanie jest systemowo niespójne. Jeżeli jednak zdaniem projektodawcy, uzasadnione jest wprowadzenie jednego pojęcia określającego wszystkie wymienione tam podmioty, proponujemy rozważyć użycie określenia „kredytodawca”.
4. Przesłanka określona w art. 3 pkt 3 projektu może budzić wątpliwości interpretacyjne. Proponujemy przeredagować treść art. 3 projektu poprzez wyraźne wskazanie, że przedsiębiorca może uzyskać dopłatę do jednego kredytu.
5. Treść z art. 4 projektu proponujemy przenieść odpowiednio do art. 2 ust. 3 projektu. Uwzględnienie zaproponowanej zmiany pozwoli na zapewnienie przejrzystości projektowanej ustawy.
6. W art. 6 ust. 3 zdanie pierwsze projektu użyto pojęcia „decyzji kredytowej” – jak się wydaje – w znaczeniu „pozytywnej oceny zdolności kredytowej”. Zgodnie z art. 70 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe bank uzależnia przyznanie kredytu od zdolności kredytowej kredytobiorcy. Przez zdolność kredytową rozumie się zdolność do spłaty zaciągniętego kredytu wraz z odsetkami w terminach określonych w umowie. Proponujemy dokonanie odpowiedniej zmiany redakcyjnej.
7. Proponujemy rozważyć skreślenie zdania drugiego w art. 6 ust. 3 projektu, w którym wprowadza się zmianę w odniesieniu do oceny zdolności kredytowej. Przewiduje się tam, że przepis art. 70 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe stosuje się, z zastrzeżeniem, że okoliczności, o których mowa w art. 3 pkt 4, nie stanowią podstawy do stwierdzenia braku zdolności kredytowej, o ile bank uzna, na podstawie udokumentowanej analizy, że okoliczności te są przejściowe i po uzyskaniu kredytu z dopłatą przedsiębiorca odzyska zdolność do terminowej spłaty swoich zobowiązań oraz zdolność ta zostanie utrzymana do końca trwania umowy kredytowej. Wydaje się, że sposób dokonania oceny zdolności kredytowej powinien zostać pozostawiony

kredytodawcy, ponieważ to on ponosi ryzyko związane z udzieleniem kredytu i jego prawidłową spłatą przez kredytobiorcę.

8. Ponownej analizy wymaga zasadność wprowadzenia normy określonej w art. 6 ust. 5 projektu, zgodnie z którą w przypadku konieczności uzupełnienia wniosku lub przedłożenia dodatkowych informacji za datę złożenia wniosku przyjmuje się datę złożenia uzupełnionego wniosku lub przedłożenia dodatkowych informacji wraz z oświadczeniem, o którym mowa w art. 5 ust. 2 projektu. Zauważamy, że projekt odwołuje się do daty zawarcia umowy kredytu, a nie złożenia wniosku o udzielenie kredytu (patrz art. 2 ust. 3, art. 4 i art. 7 ust. 2 *in fine* projektu). Przewidywana norma wydaje się zatem zbędna.

Z poważaniem

